

[Kultur- og kommunikationsministeren]

ets opfattelse være en udvidelse/tilbygning til museumsbygningen i Sølvgade med en udnyttelse af frigjorte arealer her samt en udvidelse af museets arealer i Vestindisk Pakhus. De samlede udgifter til de af museet foreslåede udvidelser er skønsmæssigt anslået til 134 mio. kr.

Ministeriet har nu sagen under behandling som led i sin langtidspanlægning af anlægsprojekter, men jeg må desværre sige, at der ikke er økonomisk mulighed for at gennemføre større udvidelsesprojekter i den nærmeste fremtid. Ministeriet vil imidlertid nu overveje mulighederne for at afhjælpe museets akutte lokale problemer.

Spm. nr. S 386

Til *sundhedsministeren* (8/1 88) af:

Agerschou (SF):

»Hvordan kan det være, at man i foråret 1982 var i stand til at anslå størrelsen af medicinalindustriens reklameudgifter for 1980, mens man i efteråret 1987 er ude af stand til at foretage en tilsvarende vurdering for årene efter 1980?«

Begrundelse

Den 22. april 1982 oplyste den daværende indenrigsminister i et svar til Folketinget, at det kunne anslås, at udgifterne til lægemiddelreklamerne her i landet i 1980 var i størrelsesordenen 235 mio. kr. Heraf blev dansk og udenlandsk medicinalindustri andel anslået til henholdsvis ca. 60 mio. kr. og ca. 145 mio. kr., mens andres – herunder Apotekerforeningens – reklameudgifter skønsmæssigt blev anslået til ca. 30 mio. kr.

Den 19. november 1987 blev ministeren bedt om de tilsvarende oplysninger for årene 1981 og fremefter (Spm. nr. S 234). Imidlertid meddelte ministeren i et svar af 30. november 1987, at det var man ikke i stand til. Hvad er der sket i perioden mellem de to svar?

Svar (20/1 88):

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

I det i begrundelsen for spørgsmålet nævnte svar af 22. april 1982 blev udgifterne til lægemiddelreklame her i landet i 1980 anslået til 235 mio. kr. Heraf blev dansk og udenlandsk industri andel anslået til henholdsvis ca. 60 mio. kr.

og ca. 145 mio. kr. Udgifterne i 1980 var for så vidt angår dansk og udenlandsk industri beregnet på grundlag af Monopoltilsynets oplysninger om reklameudgifternes procentvise andel af omsætningen i 1978 for et udvalg af henholdsvis danske og udenlandske virksomheder.

Umiddelbart efter afgivelsen af svaret af 22. april 1982 meddelte MEFA Indenrigsministeriet, at foreningen havde beregnet udgifterne til reklame og information for dansk og udenlandsk industri til 198 mio. kr., hvoraf 46 mio. kr. vedrørte dansk industri.

I forbindelse med besvarelsen af det af folketingsmedlem Agerschou den 19. november 1987 stillede spørgsmål nr. S 234 fandt Sundhedsministeriet på baggrund af den usikkerhed, der var forbundet med beregningen af reklameudgifterne i 1980, at det ville være for usikkert at lægge Monopoltilsynets fordelingsnøgle for 1978 til grund for en beregning af reklameudgifterne i 1981 og følgende år.

MEDIF har tidligere bekræftet, at foreningen ikke er i besiddelse af oplysning om udenlandsk industris udgifter til reklame og information i Danmark. Sundhedsministeriet har derfor samtidig hermed anmodet MEDIF om snarest muligt at indsamle de pågældende oplysninger for 1987 – om muligt opdelt på udgifter til henholdsvis reklame og information.

Spm. nr. S 387

Til *socialministeren* (8/1 88) af:

Behnke (FP):

»Kan ministeren bekræfte, at der ikke er problemer med at finde boliger til flygtninge, og at der derfor ikke er saglig begrundelse bag det politiske krav om tvangsudlejning af private boliger?«

Begrundelse

Det er fremgået af dagspressen, at partierne Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF er parat til at vedtage en lov, som bemyndiger kommunerne til at tvangsdisponere over private udlejningsboliger, såfremt der er mangel på boliger til flygtninge.

Imidlertid har en hr. Lindeberg i Svebølle ved Kalundborg henvendt sig såvel til den lokale afdeling som til hovedkontoret for Dansk Flygtningehjælp og tilbudt privat udlejning af bolig. Hr. Lindeberg fik uden debat om kvalitet